

Naar jeg taler om dette Punkt, er det i og for sig slet ikke for at tale for en Lønningsforbedring, for det kunde Lægerne maaske endda komme ud over, men saaledes som Forholdene ere nu, ere de i Virkeligheden ganske overordentlig uheldige, ja de ere efter min Mening næsten uforvarlige paa enkelte Punkter. Det er hændet Gang paa Gang, at man ikke kan faa Reservelæger i Marinen, at man ikke kan faa Lægetjenesten besørget. Man har f. Eks. i Sommer set sig nødsaget til at lade et af Marinens større Skibe sejle med en medicinsk Student som eneste Læge, en værnepligtig Underlæge, der blev ansat som Skibslæge. Saadanne Forhold ere efter min Mening ganske utilbørlige overfor de menige, der ere tvungne til at benytte ham. En medicinsk Student, der praktiserer, bliver efter den borgerlige Lov dømt som Kvaksalver, men saa synes jeg dog, det er haardt nok, at man tvinger de værnepligtige til at søge en Mand, som absolut efter sin Stilling ikke kan være kvalificeret til at yde dem den nødvendige Lægehjælp. Og det er ikke det eneste Tilfælde, der kunde nævnes en hel Række Eksempler paa, at man har været nødt til at lade Tjenesten bestride af ganske unge Kandidater. Saaledes som Forholdene ere ved Lægekorpset, har der faktisk i de sidste 25 Aar kun været et eneste Avancement. Den yngste Skibslæge er 42 Aar, den ældste 57, og de staa henholdsvis med en Lønning af 1,200, 1,600 og 2000 Kr., og med et Lønningstillæg for Tab af Praksis paa 500 Kr., altsaa 1,700, 2,100 og 2,500 Kr. Det er derfor sket, at en Mand, der har tjent i Korpset i 16 Aar, har set sig nødsaget til at gaa ud, fordi han absolut ikke kunde leve af den Gage, han fik. Jeg skal her kun fremhæve, at den Tjeneste, der paalægges Lægerne, er en stor og vigtig Tjeneste. De ansættes som Overlæger paa Hospitalsafdelingerne, og de have en Lægekonsultation i Nyboder, som er af meget stort Omfang. Og hvis alt nu gik, som det skulde, kunde man maaske sige, at de Herrer maatte finde sig i at leve af de Lønninger, de have, men Hovedsagen for mig er, at Lægetjenesten lider i høj Grad under de lave Lønninger.

Nu har den højtærede Marineminister ganske vist foreslaaet en Lønningsforbedring for Reservelægerne i Marinen. De have om muligt været endnu daarligere stillede end Skibslægerne, idet deres Lønning har været 720 Kr., hvortil kommer et Dyrtidstillæg paa 165 Kr., altsaa lidt over 800 Kr. Den ældste Reservelæge er

henimod 40 Aar og har tjent i 13 Aar for 800 Kr. om Aaret uden Avancement og uden nogen Udsigt til Avancement foreløbig. Nu har den højtærede Forsvarsminister foreslaaet en Lønningsforbedring for dem. Han har foreslaaet at der skal tillægges Reservelægerne i Orlovspenge 600 Kr., naar de have tjent 1 Aar, og 300 Kr. til, naar de have tjent 2 Aar. Det faa de, hvis de gaa af, men hvis de blive ved at tjene, faa de kun disse 900 Kr. i alt, lige meget hvor længe de have tjent. Men saa staar der i Lovforslaget noget om, at naar en Mand faar et Lønningstillæg efter denne Lov, mister han sit Dyrtidstillæg. Jeg vil gerne spørge, om det er Meningen, at Reservelægerne miste dette Dyrtidstillæg, for saa vil jeg bede vor Herre fri og bevare os for flere af den Art Lønningsforbedringer. Saa vilde det medføre for en Reservelæge, der har tjent i 13 Aar, at han vilde faa 1000 Kr. mindre for disse 13 Aar efter den højtærede Marineministers Lønforbedring end efter den gamle Lov. Det kan være, jeg tager fejl, at det er Meningen, de fremdeles skulle beholde deres Dyrtidstillæg, men det fremgaar ikke klart af Lovforslaget.

Som sagt, jeg har villet fremhæve alle disse Grunde, som jeg tror ere rent saglige og slet ikke politiske, og som bevise, at dette Forslag trænger i høj Grad til en meget grundig Behandling i et Udvalg. Jeg vil gentage, at jeg ønsker, at baade Officererne, Underofficererne og de menige Arbejdere i Marinen skulle arbejde under de bedst mulige Vilkaar, at de skulle have en efter deres Forhold ordentlig og rimelig Løn, men jeg tror ikke, at dette Forslag, som trækker ganske enkelte Klasser frem, i nogen Maade udfylder den Forbedring, man skulde give, og jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister ved at fremkomme med dette Forslag paa denne Tid har gjort meget mere Skade end Gavn. Jeg tror, som sagt, at herigennem vil der blive skabt en meget stærk Animositet mod senere Ønsker om en Lønningsreform, som tager alle de Klasser med, som virkelig trænge, og det forekommer mig, at dette Tidspunkt er saa uheldigt valgt som vel muligt, fordi — det vil jeg pointere — jeg er ganske vis paa, at Forsvarskommissionen vil komme til en saa fuldstændig Omdannelse af mange af de Pladser, der nu er, at den vil forrykke de Grader, der er, baade opadtil og nedadtil maaske.

Jeg maa maaske ogsaa sige med Hensyn til et andet Punkt, at naar man taler om at regulere Lønningerne, kunde der